

DE PACIFICACIONS I VEÏNS DE SEGONA

Ja fa dies que tinc mal de panxa.

I és directament proporcional a l'augment d'atenció mediàtica que rep el moviment per la pacificació de la Meridiana (res a veure aquest augment, amb l'obsessiva creuada anticotxes de l'actual consistori, per suposat).

I no és que no m'agradi l'aire net, el cant dels ocells per sobre del ronc dels motors, el verd dels arbres més que el gris de l'asfalt, els nanos en bicicleta, les iaies petant la xerrada... M'agrada, com a tot fill de veí, i no obstant sóc conscient d'haver decidit viure a ciutat i no a poble, amb els seus avantatges e inconvenients.

Vaig decidir viure a ciutat, alhora que decidia no viure al Paral.lel, la Gran via, als carrers Aragó o València... ni a la Meridiana.

Decisions...

Els veïns de la Meridiana també van prendre decisions, però no hi estàn contents. No volen el transit del què sempre han sabut que era una arteria fonamental de sortida i entrada a la ciutat, no volen els fums que genera, ni el soroll, ni la perillositat, ni... volen la pacificació de la via i estàn dispossats a fer el que calgui per aconseguir- ho.

Però permeteu-me, benivolguts, fer una reflexió que, per incòmode, ningú vol prendre en consideració: Un cop pacificada "la Meri" (com li diuen ara per humanitzar-la i que ens generi tendresa), els cotxes exploten i desapareixen envoltats d'una màgica (i gens contaminant) fumera blanca, convertint en cofois ciclistes i/o patinadors als seus usuaris? ...? ...? ...?

Ja, entenc...

Per incòmode que sigui sentir-ho, quan es bloqueja el cabal d'un riu, l'aigua, lluny de desaparèixer, busca altres sortides, sovint provocant greus destrosses per on passa.

On anirà a parar doncs el transit de "la Meri"? A les Rondes ja avui saturades, com suggeria alguna consellera?

A ningú se li escapa que no.

Sobrecarregarà els carrers adjacents, saturant-los de sorolls, retencions i la sobrecontaminació que aquestes generen, i en la mida del possible, l'Ajuntament intentarà redirigir-lo en gran mesura, per Torres i Bages i Josep Soldevila.

I és arribats a aquest punt, estimats veïns i simpatitzants de "la Meri", consellers, regidores, i pacificadors en general, que les vostres reivindicacions deixen de semblar, no, de ser lícites.

Perquè benivolguts, si el transit, el soroll, els fums, la perillositat, la barrera física, etc, etc, etc, no són bons per vosaltres, us agradi o no, tampoc són bons per mi.

I quan, que tu guanyis qualitat de vida, passa per què altres la perdin, si, t'agradi o no, les teves reivindicacions deixen de ser lícites.

Així doncs, amics de "Sòm Meridiana", quan dies enrere no vaig anar a la vostra festa (si, la de "una altra Meridiana és possible"...) no va ser manca d'interès, sinó mal de panxa. Ja em perdonareu, me'l genera que algú pretengui guanyar drets malgrat aixó supossi trepitjar els meus.

